

پیکاسو نه ژنرال شدم نه راهب، من پیکاسو شدم!

پابلو پیکاسو، نقاش، مجسمه ساز و شاعر اسپانیایی از تأثیرگذارترین هنرمندان قرن بیستم و مبدع سبک کوبیسم بود که آثارش از دوره حیات مورد توجه قرار گرفت و امروز پس از سال‌ها از زمان مرگش جزو گران‌ترین هنرمندان جهان محسوب می‌شود.

پابلو پیکاسو، نقاش، مجسمه ساز و شاعر اسپانیایی از تأثیرگذارترین هنرمندان قرن بیستم و مبدع سبک کوبیسم بود که آثارش از دوره حیات مورد توجه قرار گرفت و امروز پس از سال‌ها از زمان مرگش جزو گران‌ترین هنرمندان جهان محسوب می‌شود.

به گزارش ایسنا، پیکاسو نقش بسیار مهمی در هنر مدرن جهان ایفا کرد. سال‌ها فعالیت حرفه‌ای او در عرصه نقاشی و خلق آثار متعدد و متنوع منجر به ابداع سبک‌های هنری جدید و نوآوری در سبک‌های پیشین شد. او از جمله هنرمندانی بود که در دوران زندگی خود مورد توجه قرار گرفت و به شهرت رسید. هنرمندی که در سال‌هایی که جهان درگیر جنگ بود و بسیاری صفحات تاریک تاریخ را رقم می‌زدند، با وجود تمام انتقادات از صلح دفاع و برای هنر زندگی کرد.

پابلو سال ۱۸۸۱ در یک خانواده معمولی هنرمند در اسپانیا به دنیا آمد. از همان سال‌های نخست زندگی استعدادی که در زمینه نقاشی داشت را به خوبی نشان داد و در سن ۱۴ سالگی نقاشی‌هایش را در معرض نمایش قرار می‌داد. خودش روایت می‌کند که «در دوران کودکی، مادرم می‌گفت تو اگر سرباز شوی، حتماً ژنرال خواهی شد و اگر راهب شوی، حتماً پاپ خواهی شد؛ اما من نقاش بودم و پیکاسو شدم.»

فعالیت حرفه‌ای پیکاسو در دوره‌های مختلفی دسته‌بندی می‌شود که از یکی از دوره‌های ابتدایی با عنوان «دوره آبی» یاد می‌شود. نقاشی‌های پیکاسو در سال‌های نوجوانی بیشتر با رنگ‌های سبز و آبی خلق می‌شدند و فضای غم‌آلود و ناراحت‌کننده‌ای داشتند. اغلب تابلوهایی که در این دوره کشیده شده‌اند مردم فقیر، مست و گدایان را نشان می‌دهد.

او در این مقطع از زندگی دچار افسردگی شدیدی شد. در طول این دوره تمام نقاشی‌هایش را با موضوع و مفهوم غم و جان‌انده کشیده و رنگ آبی عنصری جدانشدنی از آثارش به‌شمار می‌آید. اثر «گیتاربیست پیر» از جمله آثاری است که در دوره آبی خلق شده است. این اثر نیز متعلق به دوران آبی آثار پیکاسو است.

در سال ۱۹۰۰ اولین نمایشگاه پیکاسو در بارسلونا تشکیل شد. در پاییز همان سال به پاریس رفت تا در آنجا فصل جدیدی از مطالعات خود را آغاز کند. از سال ۱۹۰۴ بود که هنر پیکاسو وارد دوره جدیدی شد که به عنوان دوره رز یا صورتی شناخته می‌شود. او در این دوره برخلاف دوره آبی، محتوای غم‌انگیز را کنار گذاشت و جان تازه‌ای به نقاشی‌هایش بخشید. حضور رنگ‌های جدید و شاد و روحیه‌ای مثبت‌نگرانه‌ای که در آثار جدید پیکاسو به چشم می‌خورد، باعث شد که علاقه‌مندان بیشتری با او به‌خود جذب کند.

این طرح که حدود در سال ۱۹۰۵ کشیده شده، متعلق به دوره رز کارهای پیکاسو است. از دیگر آثار دوران رز پیکاسو پیکاسو سال ۱۹۰۷ با تکیه بر تجربیاتی که در این سال‌ها در عرصه نقاشی کسب کرده بود، به سراغ سبک جدیدی رفت که بی‌شباهت به هنر آفریقایی نبود.

اما مدتی بعد، یکی از مهمترین دوران زندگی پیکاسو و درست زمانی که تصمیم گرفت سبک جدید را به هنر جهان اضافه کند، رقم خورد. چند سال پیش از آغاز جنگ جهانی دوم، پیکاسو به همراه ژرژ براک، دوست نقاش خود، سبکی را ابداع کردند که از آن با عنوان «کوبیسم» یاد می‌شود. سبکی که مهمترین ویژگی‌های آن استفاده از رنگ‌های راکد و طیف طلسمی، و قلمه‌ای و نمایش، سیمه‌ها از طریق اشکال هندسی، ساده همانند مکعب به‌شمار می‌آید.

از جمله آثار پیکاسو که در دوران «کوبیسم» او کشیده شده است اثر دیگر آثار پیکاسو که به سبک کوبیسم خلق شده است به مرور آثار هنری پیکاسو به سمت سبک نئوکلاسیک پیش رفت و در عین حال به هنر مجسمه‌سازی نیز علاقه‌مند شد. در همین دوران ازدواج کرد و در پاریس به زندگی خود ادامه داد. خلاصه کردن ویژگی‌ها و نوعی ساده‌نگری به سوزده‌ها از مهمترین ویژگی‌های آثار پیکاسو به حساب می‌آید که آثار این هنرمند را منحصر به فرد می‌کرد.

در سال ۱۹۳۶ جنگ داخلی اسپانیا شروع شد و همان‌طور که انتظار می‌رفت پیکاسو در این جنگ بی‌طرف بود. با وجود دوری پیکاسو از فضای خشن جنگ، نمی‌توان از تأثیر این دوران در خلق آثار او چشم‌پوشی کرد. یکی از معروف‌ترین آثاری که در این دوران خلق شده است، تابلوی گرینیکا در سال ۱۹۳۷ است. در این نقاشی می‌توان نوبیدی و بی‌رحمی را مشاهده کرد.

گرینیکا تصویری از بمباران دهکده گرینیکا در شمال اسپانیا است که توسط بمب افکن‌های آلمان نازی در ۲۶ آوریل ۱۹۳۷ مورد حمله واقع شد. این اثر در ابعاد تقریباً ۳.۵ در ۷.۵ متر ترسیم شده است و یکی از مهمترین آثار هنری جهان به حساب می‌آید.

اثر «گرینیکا» یکی دیگر از آثار مهم پیکاسو، پرنده‌ای است که ساده‌ترین شکل ممکن به تصویر کشیده شده و نماد صلح است. این

اثر در دورانی کشیده شد که پیکاسو کاملاً به سمت ساده نگاری پیش رفته بود. پیکاسو تا روزهای آخر زندگی خود و سن هفتاد و هشت سالگی دست از کار برنداشت و همچنان برای خلق آثار جدید قلمو به دست داشت. او در ۸ آوریل ۱۹۷۳، در حالی به همراه همسر و دوستانشان در مهمانی شام حضور داشت، بر اثر حمله قلبی درگذشت.